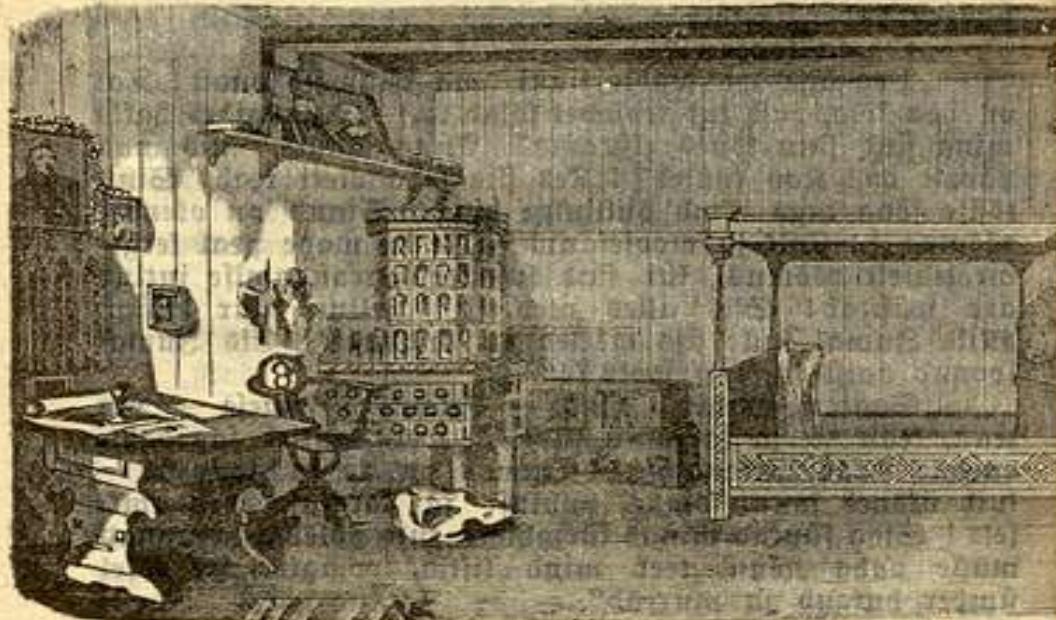

dub? Eht oled sa liig arg? Wõi foguni raste arusaa-
misega? Sina muud fui sõimad ebawoorust ja ei teagi ise
kuidas see fena neitsi wälja näeb?

„Oõ Jumala heal minu sõdame sūgawamas põhjas — tule ettel! Kus sa oled?!”

„Olen ju ta mina sinu sõsimine heal! Kas fina siis
sugugi ei märka, et ta mina sulle Jumalast olen läksita-
tud? Oi, Jumal on nii väga mitmekesine. Ma wõin
sulle seda saladust ilmutada, saladust, millest ainult õige

Lutheruse elutuba Wartburi lossis.

förgem mõistustus suudab aru saada: Ka see, mida teie nar-
rid „kuradilts” nimetate, ei ole muud fui tõlise eht osale
Jumalast! Kus walguist, seal varju: mõlemad peawad
maailma ülewel, jah, waata aga: — mõlemad on
Jumal! Ka see, mis rumalad „patuks nimetavad, on
Jumala tahtmine. Kuule, Luther, pattu ei oleki! Lu-
ther, ma tulen sulle täna fena naise näol wõõrsts —
Luther, sulle patutakse kardinalikubarat — Luther, tarwita
würstide mõõda, mida nad sulle paluwad ja saa wõim-
sots ja wägewaass! Ole mees ja ära lase parajat silma-
pillu mõõda minna. Targad inimesed, kes find nüüd põi-

gawad, imestawad siis ja ütlewad: Waata, ega see mää-
mehe poeg nii foguni ilma osavuseta ei oleki, on õige
tarval ja waba waim, fessel selm turjas istub, waadale
ette. Luther on ta isand ja walitseja oma enese õpetustesse
üle! Waata, ta on waga, millal ta tahab, ta teeb ta
pattu, millal ta tahab! Jah, ta on wiimaks ta isand sū-
dametunnistuse üle! Ta on — nagu Jumal!

„Sain ma find lätte?!”

Kolinaga targas piinatud mees toolilt üles ja otsis
wärisewa käega, kas mõnda riista lätte ei saaks. Äma-
ritu tumal puutus talle tindipott sõrmede waheli, haaris
ta pihusse, leerutas ja wirutas ta kõigest jõuust vastu
seina — furadile pähha.

„Teie olete nagu Jumal! Mõnda rääkisid sa mulle
paradiisis! Sellest tundsin ma sinu ära, sa labefeeeline
madu! Täna ei pea sinu ettemõte sul mitte forda mi-
nema! . . . Wõi tema tahab mind efsitada minu raske
ja põha töö tassal?! Ma murran find puruks, saatanas,
see on Jumala tahtmine! Sinu pimedusest taban ma tüll
tülli järele maha fissluda ja ära saotada, tunni see pime
maailm walgust täis saab, jah, Jumalat ennast täis on! Sets
aivalu fölgewäessine, les Ißland on üle õige. Amen!”

Sügawaste oħlaðes seisis Martin Luther ja ðerus
oma oħsafist, mis higist tilfus.

Hans v. Verlepsch, lossi ülem, astus findlai sammul
toatesse ja lutsus oma taitsealuse ära ðhtusdögile.

1904. aasta.

Selle aasta õige suurem sündmus on **Wene-Jaa-pani sõda**, mis 27. Januaril Port-Arturi al mere peal
algas, tüs waenlane otamatara meie laewastifülassale
tippus, ebt tül sõda veel ei olnud kuulutatud, waid üfs-
nes diplomaatiline läbisäimine lõvetatud. Jaapanlane
tahab oma wõimu ja mõju alla Koreat saada, sellepärast
fatshub ta Port-Arturi igatubes omale saada ja Mand-
sburiast wenelasi wälja ajada. Senni on meie wääed pa-
ratu issa pidanud taganema sa mannermaal; taganemine
algas **Jalu Lahinguga**, mille järele **Kintšhu, Kait-
shou ja Wafangu** lahingud tuliwad ja Port-Arturi
täieline sissepüramine, mis juba mitu tuud wältab ja sus
jaapanlased inimeste poolest määratu suurt lahju saanud;
aga ta wenelaste lahju ei ole mitte wäilene. Millal Port-